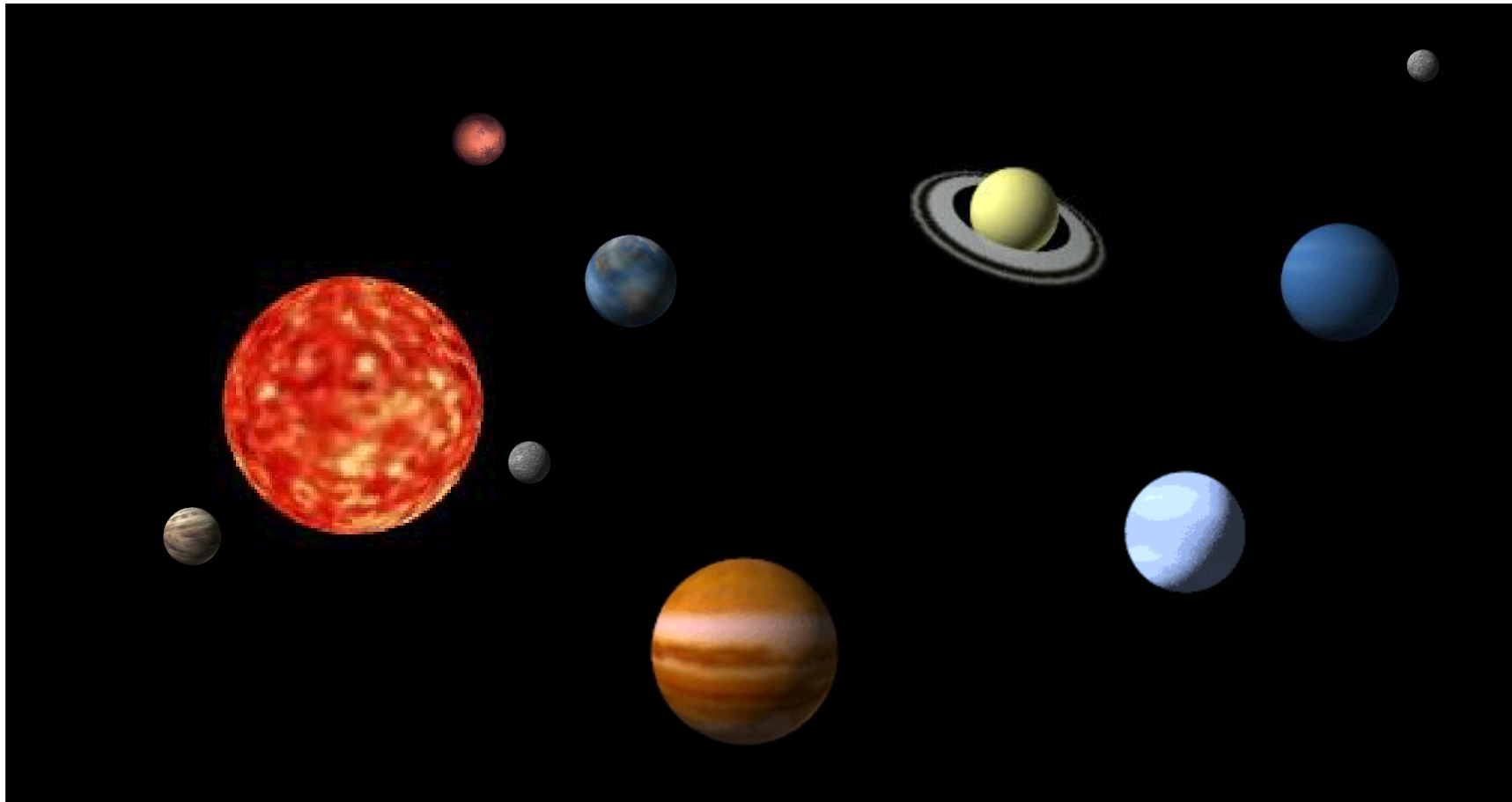

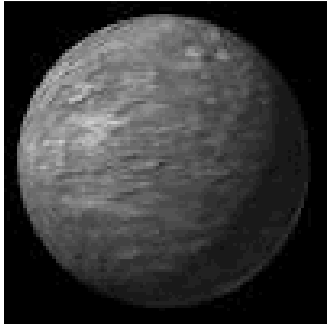
ASTRONOMIA E MITOLOGIA

ASTRONOMIA E MITOLOGIA

OS PLANETAS

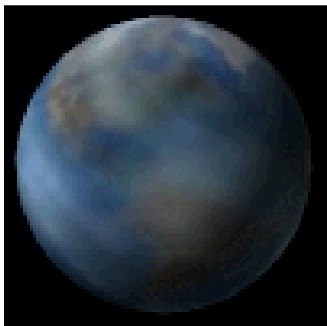

Mercurio era o deus do comercio (Hermes na mitoloxía grega), da elocuencia e dos ladróns ademais de ser o mensaxeiro dos deuses. Hermes era tamén protector dos gandos, e o seu caiado converteuse no "caduceo" ou bastón da concordia. Ademais é o inventor das pesas e medidas usadas nas transaccións comerciais.

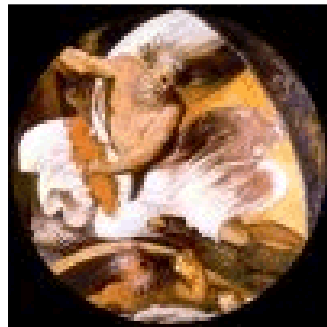
Venus é o obxecto máis brillante do ceo, despois do Sol e a Lúa. Debe o seu nome á deusa do amor, a beleza e a fecundidade (Afrodita na mitoloxía grega). Nacida da espuma do mar de Chipre fecundado polos xenitais do Ceo/Urano, arroxado alí polo seu fillo Crono/Saturno logo de habelo castrado.

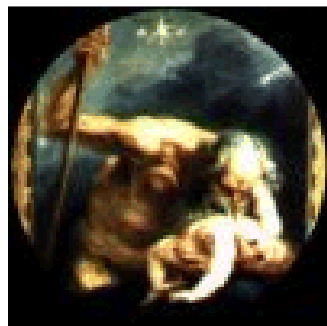
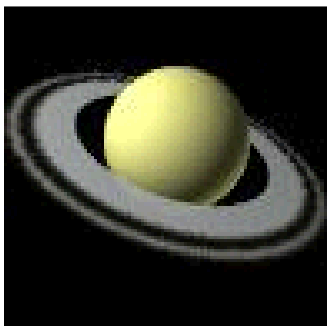
A Terra é o noso fogar e para os romanos Gea, era a personificación da nai terra e filla de Chaos, ademais de nai e esposa de Urano. Ambos foron pais das primeiras criaturas vivas: os titáns, os cíclopes e os xigantes, que foron encerrados por Urano xa que eran aberrantes. O seu último fillo e o máis terrible, foi Tifón, aínda que Zeus derrotouno.

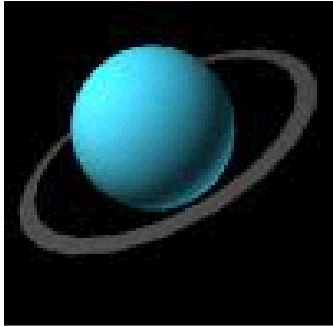
Marte recibe o seu nome do deus da guerra, fillo de Zeus e Hera, pola súa cor avermellada. Personificación da forza bruta e a violencia, así como do tumulto, confusión e horrores das batallas, en contraposición á súa medio irmán Atenea, que representa a meditación e sabedoría nos asuntos da guerra e protexe aos homes e as súas habitacións dos seus estragos.

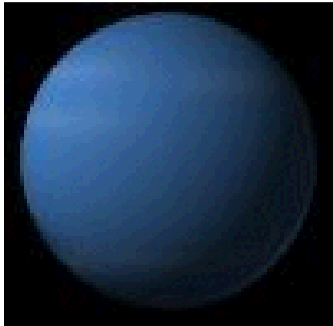
Xúpiter (Zeus na mitoloxía grega) é o planeta do sistema solar máis grande, por iso recibe o nome do deus do ceo e soberano dos deuses olímpicos, é o pai de todos os deuses e homes no sentido de protector. Señor do ceo e da choiva e o creador das nubes que controlaba co seu raio desde o seu trono.

Saturno é o deus do tempo (Cronos na mitoloxía grega), o máis novo da primeira xeración de Titáns, descendentes divinos de Gea, a terra, e Urano, o ceo. Cronos, deidad da colleita, supervisor de cultivos como o trigo, e da natureza, a agricultura e a progresión do tempo en relación cos humanos en xeral.

Urano é o deus primordial do ceo, sendo fillo e esposo de Gea, a Nai Terra. Encerrou a todos os seus fillos nada máis nacer no seo da nai, ao temer que estes lle destronasen. Gea tramou unha sublevación, e Cronos, o menor dos seus fillos os Titáns, cunha fouce capou ao seu pai.

Neptuno, coñecido como Poseidón na mitoloxía grega, é irmán de Xúpiter. Goberna todas as augas e mares, cabalgando as ondas sobre cabalos brancos. Co seu poderoso tridente axita as ondas, fai brotar fontes e mananciais onde queira e canaliza a súa ira provocando os temibles sismos ou terremotos.

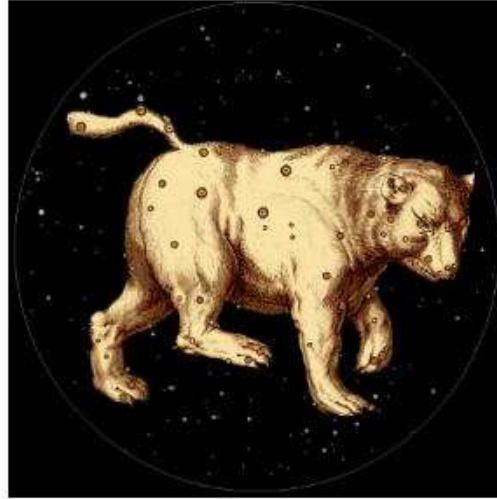
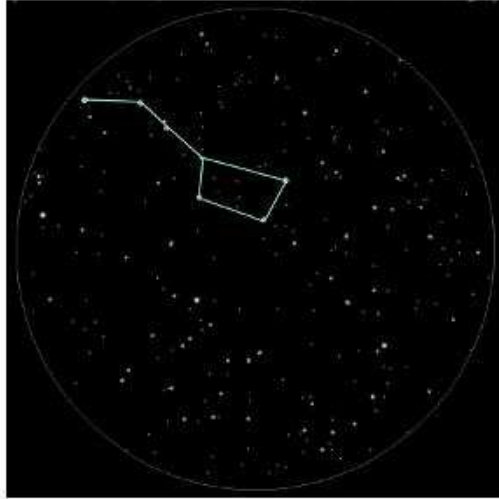
Plutón, deus da morte, é irmán de Zeus e Poseidón. Ten o poder do mundo subterráneo. Vivía de forma feroz e desapiadada xunto a Perséfone. O can Cerbero vivía a entrada do seu palacio: a todo o que chega dálle acollida, e só impide a saída a quen pretenden escapar dos infernos.

ASTRONOMIA E MITOLOGIA

AS CONSTELAÇÕES

OSA MAIOR

Segundo a lenda grega, Zeus, pai dos deuses do Olimpo, namorouse un día da fermosa ninfa cazadora Calisto, que vivía nos bosques de Arcadia. Presa dun intenso amor, Zeus seduciu a Calisto. Hera, a esposa de Zeus, estaba tan celosa da ninfa, que a converteu en oso.

Pasou o tempo e certo día Arkas, fillo de Calisto, que tamén era cazador, topouse cun oso no bosque. O animal era nada menos que a súa nai, pero Arkas non o sabía. Estaba a piques de dispararlle unha frecha cando Zeus interveu para impedirlo e revelarlle a verdade. A fin de que Calisto non volveuse ter encontros perigosos desa natureza, Zeus tomouna da

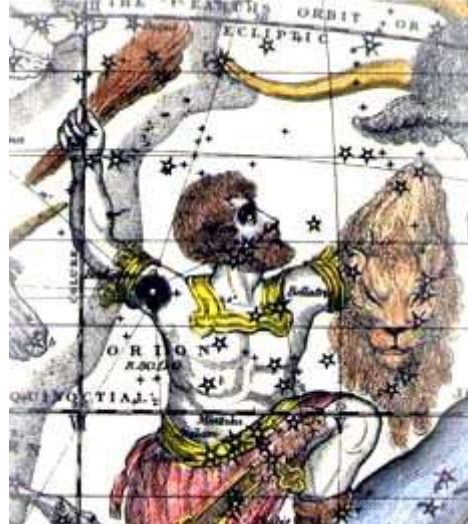
cola e lanzouna cara ao ceo. Logo o pai dos deuses olímpicos transformou a Arkas en oso e púxoo tamén no ceo para facerlle compañía á súa nai. Arkas é hoxe a constelación da Osa Menor, e a punta da súa cola é a estrela polar, guía de navegantes e viaxeiros desde tempos antigos.

Pero Hera non estaba conforme. Logo de todo, con Calisto dando voltas no ceo eternamente, Zeus podía ver ao seu amor cando se lle antollase. Así que a deusa chamou ao seu irmán, Poseidón, deus do mar, e fíxolle prometer xamais permitir que os osos celestes, Calisto e Arkas, se achegásen aos seus dominios acuáticos. Por iso a Osa Maior e a Osa Menor nunca se poñen na latitude de Grecia.

OSA MENOR

ORION

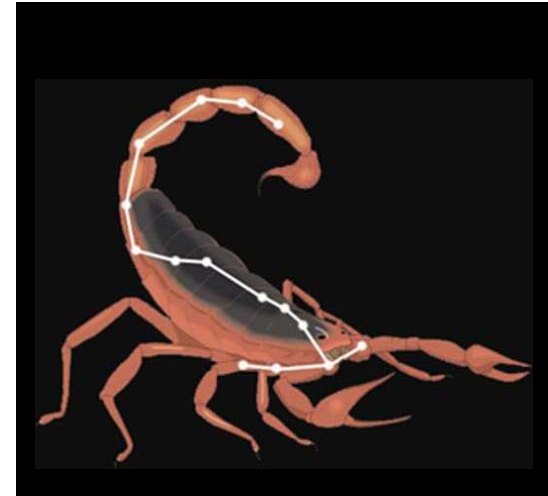
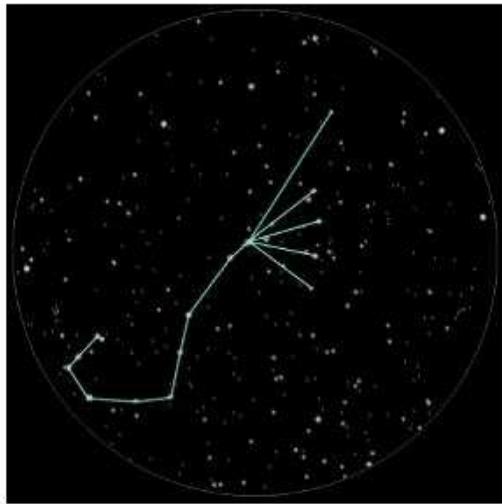

Os antigos Gregos viron a figura do gran mito Grego Orión no ceo da noite. Hai diferentes historias sobre o nacemento de Orión. De acordo a unha versión do mito, Orión era o fillo dun pobre pastor chamado Hirieo. Unha vez, Zeus, Hermes, e Poseidón pasaron por casa Hirieo. Hirieo foi tan xeneroso cos seus invitados que matou o único animal que tiña que era un touro.

Hirieo non sabía que os seus invitados eran deuses. Os deuses querían agradecer a xenerosidade de Hirieo concedéndolle un desexo. O desexo máis grande de Hirieo era o de ter un fillo. Os deuses dixéronlle que enterrase a pel do touro que sacrificara para eles e que ouriñase encima diso. Logo de nove meses, un neno naceu nese lugar. O neno converteuse nun raparigo moi fermoso e forte.

Era tan bo cazador que foi empregado polo rei Oenopión para que matase as ferozes bestas que estaban aterrorizando aos habitantes da illa de Chios. Contento co seu éxito, Orión dixo que mataría a todos os animais salvaxes da Terra. Pero a deusa da terra Gea, que era a nai de todos os animais, non estaba contenta coas intencións de Orión. Entón, Gea envioulle un enorme escorpión a Orión. Orión pronto se decatou que a súa fortaleza e espada eran inútiles contra esa besta poderosa. Tratou de escapar, pero o escorpión picouno e matouno. Como recompensa, Gea colocou ao escorpión no ceo como unha constelación que aparece coma se constantemente estivese persiguiendo a Orión cuxa figura foi tamén colocada entre as estrelas.

ESCORPION

Para os antigos gregos, a constelación Escorpión tiña a imaxe dun escorpión. A constelación estaba relacionada coa morte do cazador Orión. Hai diferentes historias sobre a morte de Orión. De acordo a unha historia, Orión quería matar a todos os animais salvaxes.

Con todo, a deusa Gea non estaba contenta coa intención de Orión. Entón, ela enviou un escorpión xigante para atacar a Orión. Por moito que se esforzase, Orión non podía vencer ao escorpión. Cando tratou de escapar, o escorpión picouno e

matouno coa súa cola venenosa.

Como recompensa polo seu servizo, Gea colocou a imaxe do escorpión no ceo da noite. Ata este día, parece que o escorpión está perseguindo a Orión no ceo da noite.

PEGASO

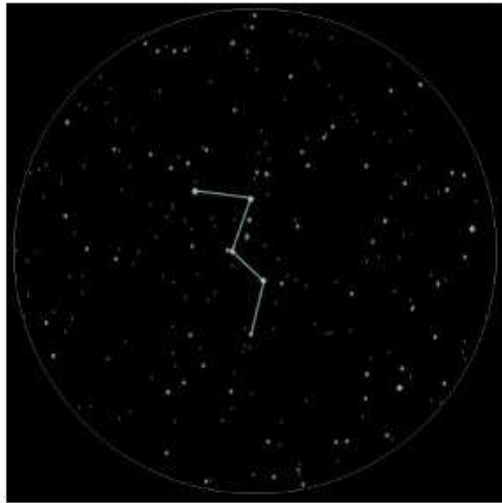
Pegaso era o cabalo alado que saíu de Medusa cando foi decapitada por Perseo. A Medusa Gorgona era antes unha bela princesa de Libia. Porque foi seducida polo deus do mar Poseidón nun templo dedicado a Atena, Atena transformouna nun mostro. Ela tiña o pelo de serpes e o que mirase a súa cara convertíase en pedra.

Logo do seu nacemento, Pegaso viviu en Monte Helicón. Un día, un heroe Grego antigo cuxo nome era Bellerofón, creu

que podía voar con Pegaso ao Olimpo, onde vivían os deuses. Para detelo, Zeus enviou unha moscón para que mordese a Pegaso. Bellerofón perdeu o control do cabalo e caeu á Terra.

Pegaso continuou voando só e chegou ao Olimpo, onde Zeus o recibiu. Dende entón, transporta os raios para Zeus, quen colocou a súa figura no ceo da noite como a constelación do cabalo alado.

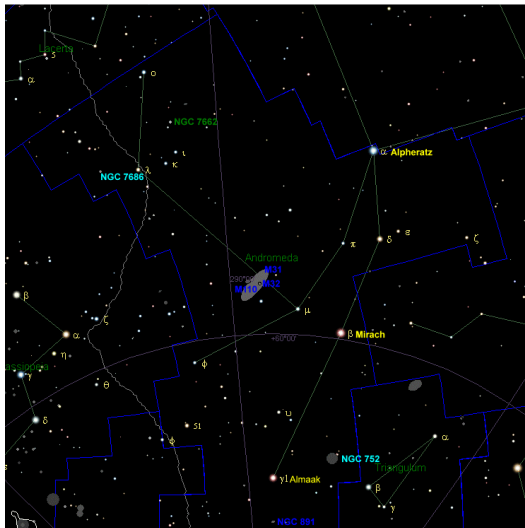
CASIOPEA

Casiopea, a muller de Cefeo, rei de Etiopía. Cando Casiopea presumía de ser máis fermosa que as Nereidas, estas queixáronse a Poseidón, deus do mar, quen enviou un monstro a que arrasase a terra. Poseidón pediu que a filla de

Casiopea, Andrómeda, fóra ofrecida en sacrificio ao monstro, pero a rapariga foi rescatada polo heroe Perseo. Casiopea foi convertida, á súa morte, na constelación que leva o seu nome.

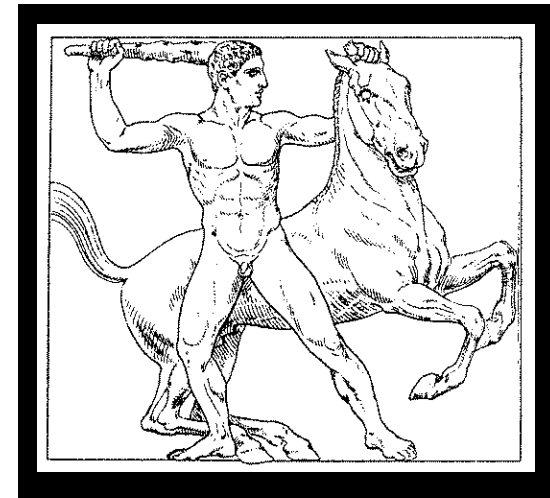
ANDROMEDA

Andrúmeda, filla de Cefeo, rei de Etiopía, e de Casiopea. A súa nai vangloriose de ser a máis fermosa das Nereidas, e isto motivou o enfado de Poseidón que enviou terribles inundacións e un monstro que dende o mar atacáballes incesantemente. Acudiron a un oráculo e díxolles que só se librarían de tales males se expuñan a Andrúmeda ao monstro. Os seus pais negáronse, en principio, pero vendo o sufrimento do seu pobo, aceptaron e expuxérona ao monstro. Pero, xusto cando ía ser atacada, o heroe Perseo divisouna e, ante a súa beleza, prometeu aos seus pais liberala e desfacerse do

monstro a cambio da man da súa filla. Cefeo e Casiopea aceptaron e celebrouse a voda. Andrómeda e Perseo foron moi felices e, tras a súa morte, foron convertidos en constelacións.

HERCULES

Din que se trata de Heracles (Hércules na mitoloxía romana) loitando co dragón. Recoñécese con gran facilidade, pois se nos mostra arrodillado blandindo a súa maza e coa pel do león enrolada. O mito conta que cando veu recoller as mazás de ouro das Hespérides tivo que matar á serpe que as custodiaba. Unha vez que Heracles executou este traballo non sen gran risco, Zeus considerouno digno de recordo, polo que colocou a súa figura entre as estrelas.

ACUARIO

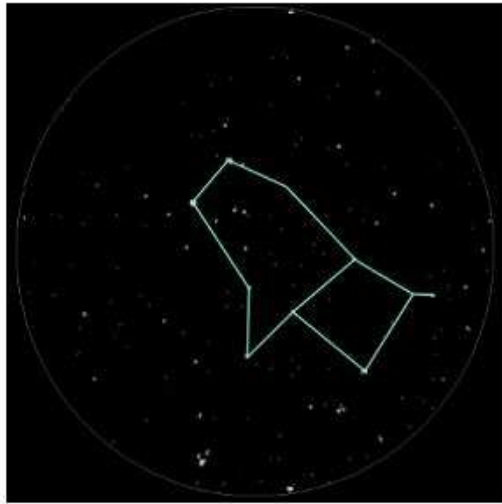

O coñecido mito identifica a Acuario, que tamén era coñecido como escanciador, con Ganimedes. Ganimedes é fillo de Laomedonte, Rei de Troia. O seu pai encargoulle a tarefa de gardar os rabaños nas montañas. Era, segundo os relatos, un dos mortais máis fermosos, de tal xeito que Zeus, pai dos deuses, namorouse perdidamente del e converténdose en aguiá (outra constelación) ráptao e lévao ao Olimpo. Como compensación Zeus agasallou ao pai do raparigo cuns corceis divinos inmortais. No Olimpo Ganimedes convértese no copeiro divino encargado de servir aos deuses.

Acuario xeralmente representa a figura dun home, e cando as estrelas son moi tenues ou difíciles de ver para un ser

humano, toma a figura dun home cunha xerra que derrama un líquido. Acuario tamén foi identificado como Deucalión, o que se salvou xunto á súa esposa Pirra do diluvio universal enviado por Zeus, na versión grega do mito.

XEMINI

Na mitoloxía grega, os xemelgos son Cástor e Polideuco (Póllux para os romanos). Naceron dun ovo que puxo Leda, a raíña de Esparta, logo de haber copulado con Zeus convertido en cisne. Cástor, o mortal, era fillo do rei Tíndaro; o inmortal Polideuco era fillo de Zeus.

Ambos participaron en varias fazañas colectivas: na cacería do xabari de Calidón e na viaxe dos Argonautas, entre outras. Os xemelgos tiveron unha disputa cos seus curmáns Idas e Linceo. Idas (o curmán inmortal) asasinou a Cástor cunha lanza, ao que Polideuco, a pesar das súas feridas, respondeu matando a Linceo. Zeus interveu e fulminounos cun raio. Polideuco

rexeitou a súa condición de inmortal se non podía compartila con Cástor. Por iso, Zeus realizou un pacto co seu irmán Hades, no que os irmáns puidesen pasar seis meses no Olimpo e outros seis no reino de Hades.

ARIES

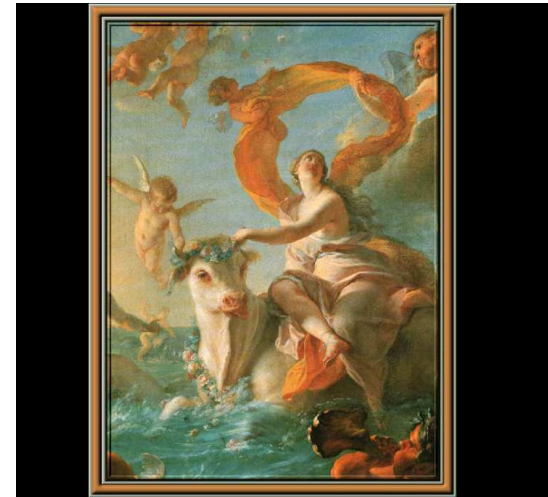
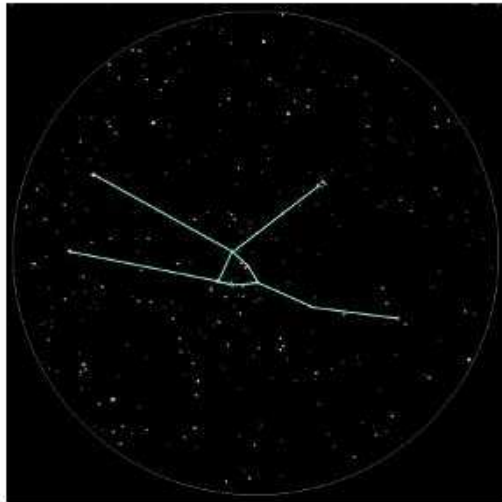

Frixo e Hele son fillos de Atamante, rei de Tesalia e de Néfele. Tras quedar viúvo, Atamante volta a casarse con Ino. Anos despois, o reino sofre unha etapa de fames e a raíña decide sacrificar os irmáns para rematar con esa desgraciada época. Hermes salva os nenos entregándolles un carneiro alado, coa lá ou vélaro de ouro, e dotado do don da fala. Os nenos parten enriba del rumbo a Asia, salvando a vida. Durante a viaxe Hele cae ó mar e afoga, dando o seu nome a esa rexión mariña, que pasará nomearse Helesponto. Frixo chega á Cólquida, onde o seu rei Eetes o acolle e concédelle en matrimonio a súa filla Calcíope.

En agradecemento a Eetes, Frixo sacrifica o carneiro e ofrécelle o vélaro ó rei, quen o consagra a Ares e cólgao dunha anciña nun bosque adicado ó deus, gardado por un descomunal dragón e rodeado por campos onde pastan enormes touros salvaxes.

Segundo algúns, Aries é unha constelación de pouco brillo porque o vélaro de ouro do carneiro ficou na Cólquida.

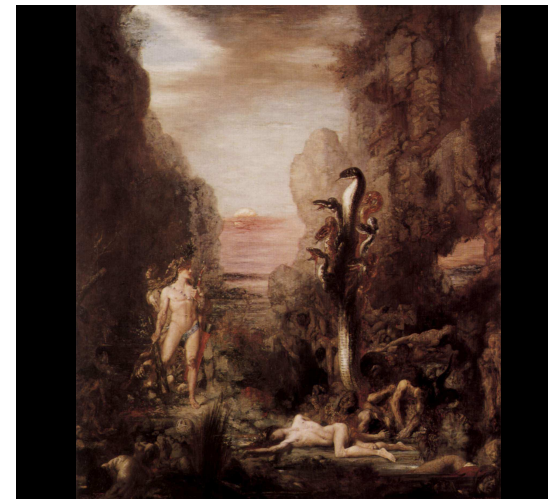
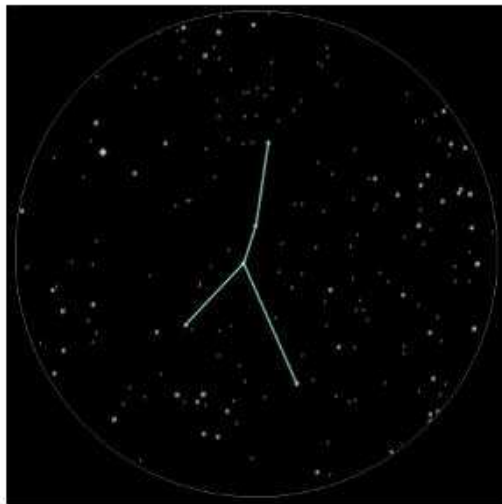
TAURO

O Touro ou Taurus representa a fertilidade e a forza así como o sentido de protección. Durante moitos séculos e en moitos pobos foi recoñecida a caste do touro. Tamén hai que mencionar o significado dos cornos, que representaban a abundancia. Crese que ten orixe a constelación de Tauro na antiga Babilonia.

Nesta historia relaciónase a constelación tamén co Touro: Zeus o Pai de todos os deuses, namorouse de Europa, filla do rei Agenor. Un día dos moitos que pasaron por esas terras, Europa foise a colleitar flores nun sitio próximo á costa. Zeus aproveitou esta oportunidade e converteuse nun fermoso touro branco que desde o mar foise achegando á costa. Europa entrelazou as flores que recollera e púxoas nos cornos do touro dócil e montouse nel, quen a foi levando á costa e logo introduciuse no mar, transportando a Europa ata a illa de Creta. Dos amoríos con Zeus, naceu Minos, quen máis tarde se convertería no rei de Creta.

CANCER

A constelación do cangrexo e a constelación da Hydra están relacionadas cun dos doce traballos de Heracles (Hércules romano). A deusa Hera, inimiga acérrima de Heracles enviou un cangrexo xigante para acabar coa súa vida mentres este loitaba coa temible serpe Hydra. Sen embargo, Heracles saíu vitorioso. Como recompensa polo seus esforzos a deusa formou as constelacións do Cangrexo e a Hydra no ceo.

CAPRICORNIO

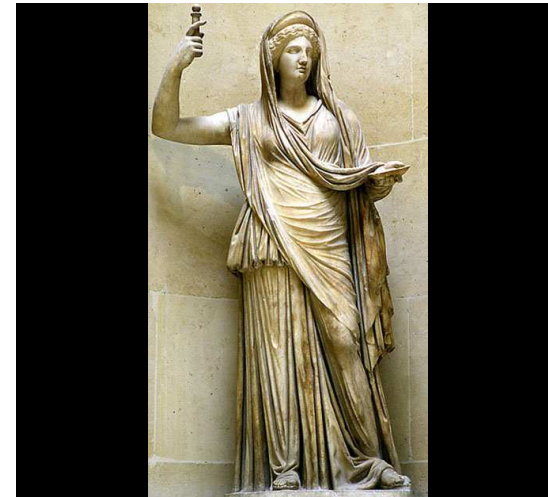
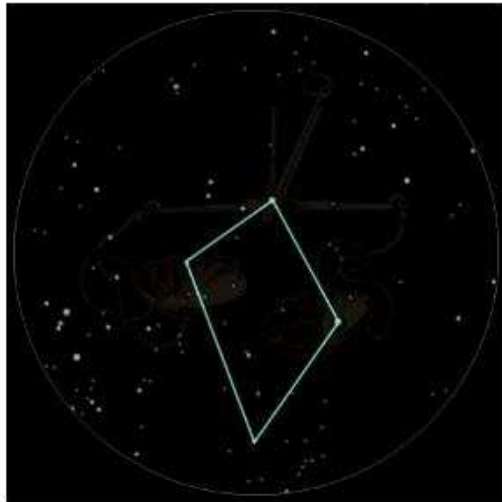

Capricornus representa a Amaltea metade cabra, metade pez, que coidou e alimentou a Zeus cando este era cativo, Rea confiarallo para que o protexese do seu pai Cronos.

Segundo algúns era unha ninfa da Arcadia, para outros unha ninfa en forma de cabra. Amaltea coa súa filla Adrastea criaronna con mel e leite. Tiña uns admirables cornos que derramaban néctar e ambrosía, e cando un deles se lle quebrou, reencheronno de froitos para ofrecerllo a Zeus. É o famoso Corno de Amaltea, símbolo de abundancia e fortuna. A partires dese suceso, Zeus colocouna nunha das constelacións do ceo.

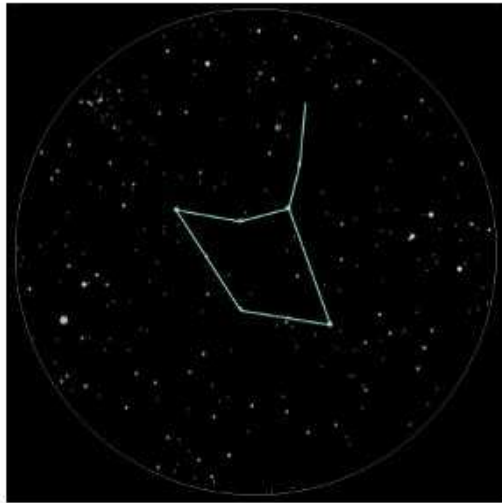
Outra versión do mito de Capricornio reza que Pan (Dionisio), deus dos cazadores e pastores é perseguido pola serpe Tifón, para escapar lanzase ó río Nilo, converténdose en peixe íbice na parte posterior e en macho cabreo na outra. Zeus admira esta estrataxema e elévao ós ceos.

LIBRA

A constelación, que orixinalmente formaba parte das pinzas de Escorpio, é a máis nova do zodíaco e a única que non representa un ser vivo. Na mitoloxía grega, esta constelación figura coma a balanza sostida por Hera , deusa do matrimonio.

VIRGO

Virgo, tamén coñecida na mitoloxía grega como Astrea, era a deusa virxe que levaba os raios de Zeus nos seus brazos.

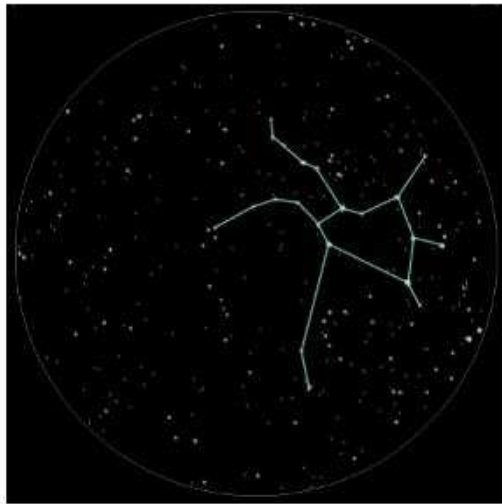
Astrea era filla Zeus e Temis, sendo pois unha titánide e personificando xunto á súa nai á xustiza. Segundo outras fontes, era filla de Astreo e Eos.

Foi tamén a última inmortal que viviu entre os humanos durante a era dourada de Cronos, abandonando a terra en último lugar cando esta se envileceu na era do bronce. Zeus subiu ao ceo, situándoa entre as estrelas como a constelación Virgo, e a balanza da xustiza que levaba nas mans converteuse na próxima constelación Libra.

Durante a Guerra dos Titáns Astrea foi unha aliada de Zeus. Converteuse nunha dos seus axudantes: a portadora dos seus raios. A recompensa pola súa lealdade pode ser o permiso para conservar a súa virxitude (é a única virxe entre todas as Titánides) e un lugar entre as estrelas como a constelación Virgo (pois aínda que nacera como unha deusa das estrelas, presumiblemente ao principio non era máis que unha simple estrela, como os seus irmáns).

Represéntase a Astrea como unha deusa alada cunha aureola brillante, que porta un facho (todos estes son atributos dunha deusa das estrelas) e os raios de Zeus.

SAXITARIO

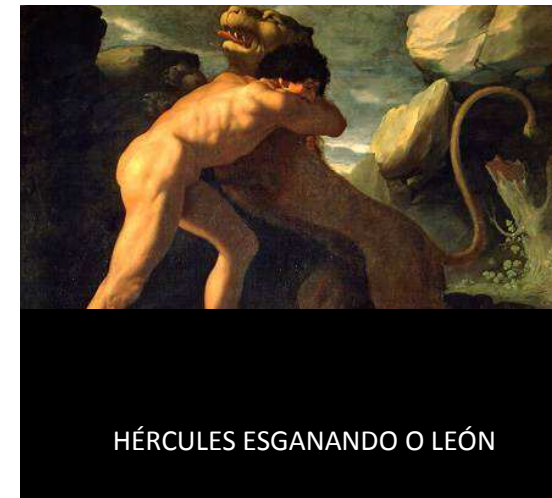

Saxitario é unha silueta metade home e metade cabalo (centauro) cun arco tendido e preparado coa frecha.

Tamén se lle chama Croto, quen saíu a cazar a Scorpius, ao que Sagittarius apunta no ceo co seu arco. Scorpius matara ao poderoso cazador Orión.

Croto estaba obrigado a perseguir a súa presa en memoria do seu amigo e compañeiro de caza caído. Era tal a súa motivación de cazar a Scorpius, que os deuses do Olimpo decidiron colocarlle entre as estrelas para que atopase a ese perigoso animal celeste.

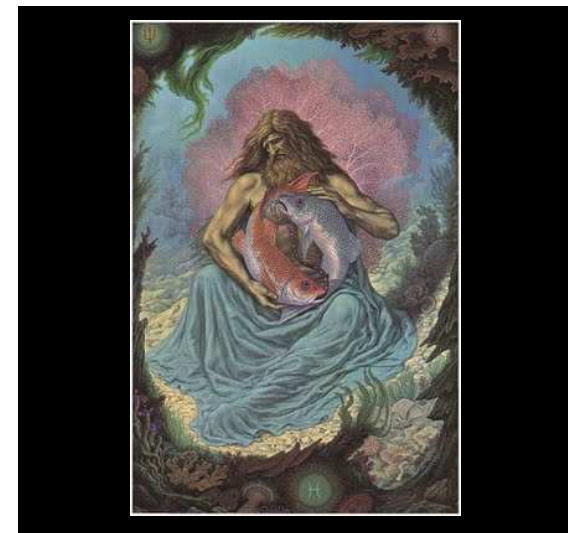
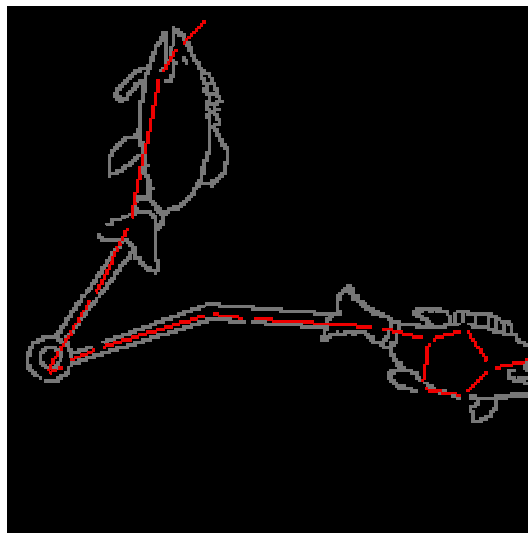
LEO

O nacemento de Leo remontase á antigüidade, aínda que é posterior ás de Aries, Taurus e Sagittarius. Leo, correspóndese co León de Nemea, fillo de Tifón e Equidna, animal invulnerable que arrasaba os campos devorando as persoas e o gando. A primeira tarefa de Hércules foi matalo. O León tiña coma morada unha cova con dúas entradas; Hércules tapou unha delas e entrou pola outra para sorprenden a fera. Abrazou ó león esganándoo ata afogalo, e despois cas súas propias poutas espelicouno e tomou para si mesmo a súa pel e a súa cabeza coma casco. Zeus transformou o león en constelación para honrar o seu fillo.

En Mesopotamia, simbolizaba o lume e a culminación do quentamento solar no hemisferio norte. No Exipto, representaba o Sol e a Monarquía. Os israelitas asociárono con Xudá, que se recosta coma o león, razón pola que figura no estandarte do reino homónimo. A tradición xudeocristiana relaciónao co evanxelista San Marcos.

PISCES

O astrónomo grego Eratóstenes (nado no ano 276 a. C.) deixou escrito que a orixe do simbolismo do peixe está nun gran peixe que salvou a Derceto (unha deusa siria que era metade peixe metade muller), cando esta caeu nunha lagoa. Nesta versión, Derceto era considerada a filla de Afrodita.

A versión de Higino, en cambio, baseábase no mito de Venus e o seu fillo Cúpido (na mitoloxía grega, Afrodita e Eros). Estas dúas figuras mitolóxicas foron sorprendidas polo monstro Tifón, pero Venus sabía que poderían escapar pola auga. Colleu a Cupido e mergullouse na auga, onde ambos transformáronse en peixes. Para asegurarse de que non se ían perder, atáronse cunha corda. No firmamento vemos polo tanto , a nai e fillo unidos por unha corda.